

Hazánk

A KDNP, az MKDSZ és a BIA lapja

2009. december

Karácsony próbára tevő hite

Pázmány Péter szerint a Biblia három legnagyobb szava az „Ige testté lett és közöttünk élt” (Jn 1,14), „Én és az Atya egy vagyunk” (Jn 10,30), „ez az én testem, melyet értetek adok” (Lk 22,19).

Karácsonyban az „Ige testté lett és közöttünk lakott” hittétel válik ünneppé, amely sokkal több, mint érzelmes és idillikus visszaemlékezés az első karácsonyra. Ez a titok annyira isteni, hogy az ember alig mer hinni benne. Emberi elmével való megközelíthetlenségéről vallanak a kisebbítésre törekvő próbálkozások. A kereszténység kezdetétől fogva ugyanis hajlamosak vagyunk a megtestesülés titkát leegyszerűsítve értelmezni. Három hivatalos egyházi nyilatkozatra, sőt zsinatra volt szükség ahhoz, hogy a titok teljességben megmaradjon.

Honnan van bennünk az egyszerűsítésre, vagy sarkosan fogalmazva, az

eretnekségre való hajlam? Az első abból adódik, hogy az ószövetségi kinyilatkoztatás alapján Isten láthatatlanságáról, hatalmáról, elérhetetlenségéről sajátos képet alakítottunk ki. Ezt az Istenképet önkéntelenül Jézusra alkalmazzuk, s máris következtethetünk: Jézus nem lehet Isten. Ez a tanítás a Kr. u. 4. század elején egy Áriusz nevű alexandriai pap tanításában fogalmazódott meg. A görög liturgia mind a mai napig elrettentő személyként említi Áriuszt. Aki azt mondta: „Jézus Krisztus nem Isten, csupán Istennek legnagyobb teremtménye.” Madách Az ember tragédiájában az i betűnek (a homoiusiusnak, illetve a homousiusnak,) kissé nevetségessé tette erre utal. Mert az egy i betű két világot választ el egymástól. Jézus nem csupán hasonló, hanem egy az Atyával.

Folytatás a 2. oldalon

Az ünnep üzenete

„Hajdanán az állami szabályozás, a szakszervezetek tevékenysége részesítette a megtermelt javakból a munkásokat is, ezzel fékezte meg a tőke önzését, megcáfolva a marxizmus jóslatát a proletárforradalomról. Ma egyetlen megoldásnak a »kulturális változás« látszik, az, ha a morális szempontok megjelennek a gazdaságban is.”

3. oldal

Képviselők az elmúlt évről és a jövőről

„Nyolcadik esztendeje távolodunk Európától ahelyett, hogy közelednénk hozzá. Az ország végképpen elveszítette az ezredfordulás években gyűjtött lendületét, az emberek nagy hányada a jövőbe vetett hitét is. A 2009. esztendő abban múlta fölül a korábbiakat, hogy nagyobb, fájdalmasabb csonkolásokon esett át társadalmunk, mint az elmúlt húsz évben bármikor.”

5-9. oldal

Közös jövőnk záloga az átgondolt tervezés

„A legfőbb stratégiai cél annak megvalósítása, hogy a Hit, Nemzet, Morál fogalmak mögött álló, örök érvényű értékek ismét elfoglalják méltó helyüket a teremtett világ és a társadalom értékrendjében!”

12-13. oldal

Karácsony próbára tevő hite

Folytatás az 1. oldalról

A niceai zsinat 325-ben, melynek megfogalmazott hitvallását, az úgynevezett nagy hiszekegyet szentmisékben imádkozzuk, éppen ezt fogalmazta meg hittételként: „Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől. Született, de nem teremtmény, az Atyával egylényegű.”

Az embereket azonban újabb kérdések foglalkoztatták, a maguk alkotva istenképet még mindig nehezen tudták összhangba hozni Istennek Jézusban való megtestesülésében. Ennek következtében alakult ki 400 körül egy elmélet, amely szerint az Isten Fia az égben, és Jézus a földi ember, két különböző személy. Kapcsolatban állnak egymással, de különböznek is egymástól. Ez az elmélet az V. században élt *Nesztóriusz* püspök nevéhez fűződik. Ez még ma is utolérhető a hívek gondolkodásában, hisszük ugyan, hogy Jézus az Isten fia, de ez a Jézus-hoz való konkrét kapcsolatunkat nem igazán befolyásolja. Úgy beszélünk róla, mint egy kétezer évvel ezelőtt élt bölcs emberről, akinek emberi nagyságát értékeljük, de nem vesszük benne észre az örök isteni fényt. A 431-ben Efezusban tartott egyetemes zsinat foglalt állást ezzel a tévtanítással szemben. Jézust egyetlen személyként kell felfognunk, Jézusban az emberben tehát Istennel találkozunk, hogy a krisztusmisztériumot még hatásosabban kiemelje a zsinat, Máriát Theotokos-nak, istenszülőnek nevezte el. Ezt jól kell értenünk, nem azt jelent, hogy még Isten sem volt, s Mária világra szülte őt, hanem a személyi egység miatt. Amint hitünk tanításában a lelket az Isten teremti, és nem a szülő adja át, mégsem úgy fogalmazzuk a szülők gyermekeikről, hogy ez az én gyermekem a teste szerint, hanem: mindenestül az én fiam, vagy az én lányom.

Az efezusi zsinat egyértelmű határozata szerint még egy újabb eretnekesség kapott lábra, amit monofizitizmusnak lehetne mondani. Ennek az a lényege, hogy hirdetői végtelen tisztelettel vették körül Jézus személyét, Jézus személyének egységét, de úgy,

hogy Jézusnak csak isteni természetet tulajdonítottak, vagyis azt vallották, hogy Jézusnak ember volta ellenére sincs igazi természete. Úgy tett, mintha ember lett volna, egy látszólagos emberi természettel vándorolt, maga az Isten. Napjainkban különösen a nagyon jámbor hívőkre gyakorol ez hatást, akik elfeledkeznek arról, hogy Jézus mindenben hasonló lett hozzánk, a bűnt kivéve (Fil). Növekedett korban, bölcsességben, kedvességben Isten és emberek előtt (Lk 3,52). Úgy gondolják, hogy Jézus a többi gyermektől eltérően mindent tudott, sőt már akkor is csodákat tett. Miután a niceai zsinat Jézus istenségét, az efezusi pedig Jézus személyi egységét tisztázta, szükség mutatkozott még egy zsinatra, amely Jézus emberi természetét hangsúlyozza. A nagyszerű és végérvényes döntésre a kalkedoni zsinaton került sor 451-ben. Ez a zsinat kihirdette: Jézus egyetlen személye magába foglalja mind a teljes isteni és mind a teljes emberi természetet.

Az év leghosszabb éjszakáján emlékezik az egyház Krisztus születésére, a megemlékezés középpontjában az eucharisztia (ez az én testem) háromszori megünneplése áll: éjfélkor, hajnalban és fényes nappal. Mindhárom szentmisének sajátos énekei és imádságai vannak. Ez a hármasság Jeruzsálemből ered: ott volt szokásban, hogy a hívek a közeli Betlehemben éj-

féli őrseget, vigiliát tartottak, hajnalban érkeztek Jeruzsálembé és délelőtt folyamán találkoztak a város főtemplomában. Erre mai gyakorlatunk is emlékeztet. Az éjjéli mise a Fiúnak a történeti születésére emlékeztet, amely Betlehemben történt. A hajnali mise a pásztorok miséje, az egyszerű embernek az ámulatára, akiknek nagy örömet hirdetett az angyal (Lk 2,10). Az ünnepi nagymise teológiai magasságból szemléli azt a titkot, mellyel értelmünk és hitünk birkózik. Az Ige testté lett és közöttünk lakott.

Láthatjuk tehát, hogy a karácsony mennyire a felnőtt emberhez szól, bár helyénvaló, hogy gyermekkorban is már sok-sok kedves előkészülettel tegyük bájossá. Ez kölcsönöz a karácsonynak különös telítettséget, melyet már *Assisi Szent Ferenc* is megélt, melyről a modern költők is szívesen írnak. A kommunista *Bertolt Brecht* írta, hogy a karácsony hatása alól még az ateista sem tudja kivonni magát. A felnőtt hitű keresztény azonban együtt próbálja látni mindazt, amit a mögöttünk hagyott egyháztörténelem megfogalmazott, és annak a hitnek a birtokában próbál helytállni karácsony üzenetéből merítve. Ha hisszük, hogy Jézus Krisztus az Isten második személye (Logosza) emberré lett, és ezáltal felmutatta azt az emberi mintaképet, amit az Isten a teremtéskor kigondolt, amelynek alapján azt valljuk, hogy az ember az Isten képe, akkor nekünk egy embertelen világban őt kell követnünk. *Barankovics István*, a KDNP szellemi atyja fogalmazta meg ezt egy nagy formátumú beszédében, amelynek címe: „Az idő sodrában” volt. Így fejezte be a közeledő diktatúrára is utalva: embernek lenni az embertelenségben annyit jelent, mint hasonlítani Isten képére. Ma, amikor válságban van az ember, a család, az ország, de maga a világ is, akkor nem lehet más a programunk. Az embert próbára tevő hitet elfogadva és megvallva, abból erőt merítve embernek kell lennünk az embertelenségben, hogy a karácsonyban megszületett Jézus Krisztus embersége bennünk is felragyogjon.

Bábel Balázs

kalocsa-kecskeméti érsek

A karácsony üzenete nekünk és a társadalomnak

A hívő közösség ünnepeinek mély gondolati tartalma és jól érzékelhető hangulata van. Húsvét a legnagyobb ünnepünk, karácsony a legszebb. Az előbbi a megváltás üzenetét hozza, és a halál feletti diadal élményét. A karácsony a megtestesülés ünnepe, a Gyermekek születésének békés örömeivel. Ez az ünnep sokat mond nekünk az emberről, aki már a teremtésben megkapta azt a méltóságot, amivel legnagyobb ajándéka, a szabadsága is jár. Ez hordozza a döntés felelősségét.

Hogy mi köze a szabadságunknak a szeretet ünnepéhez? Az, hogy a szeretet döntés. A másik emberrel való kapcsolatunk újabb és újabb döntésre készíten minket. Döntenünk kell a szeretet mellett vagy ellen. Ezek a döntések hol áldozatot, hol erőfeszítést igényelnek. Feláldoznak, de alakítanak is minket.

Vajon a karácsonynak egyéni életünkön túl van-e üzenete a társadalom számára is?

Természetesen van, az igazságosság és a szolidaritás. Nagy kihívás számunkra, hogy abban a korban élünk, amikor lejárt a jóléti társadalmak ideje,

a globális gazdaság társadalmi hatásai másfél évszázaddal ezelőtti állapotokat idéznek. Növekszik a szegények és gazdagok közötti különbség, folyamatos a munkanélküliség fenyegetettsége, a pénzvilág képviselőinek mohósága nemzetközi válság előidézőjévé vált. Évszázados kis cégeket tesznek tönkre a multik.

Hajdanán az állami szabályozás, a szakszervezetek tevékenysége részesítette a megtermelt javakból a munkásokat is, ezzel fékezte meg a tőke önzését, megcáfolva a marxizmus jóslatát a proletárforradalomról. Ma egyetlen megol-

dásnak a „kulturális változás” látszik, az, ha a morális szempontok megjelennek a gazdaságban is.

A karácsonyi üzenet segítsen minket abban, hogy rendet tegyünk önmagunkban és világunkban.

Harrach Péter

Az emberi jogok mindenkit megilletnek

Az emberi jogok, amelyek az emberi méltóságban gyökereznek, mindenkit megilletnek; ez a méltóság egyfelől elválaszthatatlan az emberi lélettől, másfelől mindenki számára azonos – mondta Erdő Péter bíboros, prímás a Magyar ENSZ Társaság emberi jogok napja alkalmából tartott budapesti ülésén.

Az esztergom-budapesti érsek kifejtette: az emberi jogok forrása nem az emberek pusztá akaratában és kívánságában, nem az államban és a közhatalomban keresendő, hanem magában az emberben és a teremtő Istenben. Az emberi jogokról az egyház azt tanítja, hogy azok egyetemesek, helytől és időtől függetlenül valamennyi emberi lényt megilletnek – mondta Erdő Péter a Magyar Tudományos Akadémián tartott, Emberi jogok az újabb egyházi megnyilatkozásokban című előadásában.

Mint az akadémikus, érsek közölte, az egyház tanítóhivatalának részéről először XXIII. János pápa (1958–1963) említette pozitív értelemben az emberi jogokat Pacem in terris kezdetű encikli-

kájában, ezekről a szolidaritás összefüggésében szólt, és hangsúlyozta a jogok és kötelesek elválaszthatatlanságát.

Erdő Péter hangsúlyozta: az emberi jogokat „elidegeníthetetlennek is mondjuk, sem magunkat, sem embertársunkat nem foszthatjuk meg tőlük, mert ezzel az emberi természet ellen intéznénk támadást”. Az emberi jogokat az állam nem adja, hanem elismeri, az ENSZ által 1948-ban kiadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata – amelynek évfordulóját minden évben az emberi jogok napjaként tartják számon – a címében is e szemléletet tükrözi.

Mivel a modern kor pluralista társadalmában különböző vallási, kulturális és ideológiai irányzatok élnek együtt, egyre nehezebb mindenki vagy legalábbis a nagy többség számára elfogadott értékekre alapozni a jogrendszert. Az állam által kiadott jogszabályok azonban a társadalom erkölcsi támogatása és a spontán jogkövető magatartás nélkül egyhamar működésképtelenné válnak – tette hozzá.

Szólt arról is: „a szabadságnak azok a mitológiai, amelyek a XIX. és XX. század legradikálisabb politikai irányzatait

ihlették, mélységesen ellentmondásosnak bizonyultak, hiszen véres diktatúrák kiindulópontjául szolgáltak”.

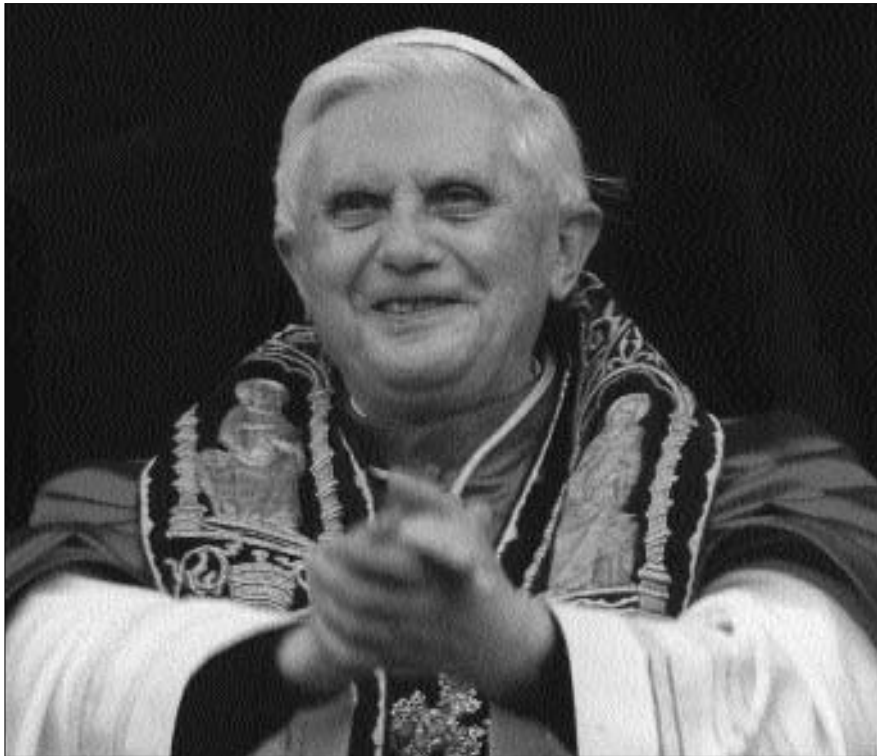
Mint mondta, az emberi jogokat részletesen konkretizálják XXIII. János, VI. Pál művei és a II. vatikáni zsinat dokumentumai, ezeknek pedig egyfajta összefoglalása II. János Pál Centesimus annus kezdetű enciklikája. Ez a többi között kiemeli az élethez való jogot, amelynek szerves részét képezi az a jog, hogy a magzat a fogantatás után anyja méhében növekedjék, „továbbá a jogot ahhoz, hogy ki-ki meg nem bontott családi kötelékben személyisége fejlődéséhez kedvező erkölcsi környezetben éljen”.

Ez az enciklika tartalmazza azt is: az embernek joga van ahhoz, hogy „részét vegyen a Föld javait hasznosító munkában, és ezzel biztosítsa saját maga és szerettei megélhetését”, valamint ahhoz is, hogy szabadon alapíthasson családot, és nemiségét felelősséggel gyakorolva elfogadja és felnevelje gyermekeit. E jogoknak – bizonyos értelemben – a vallásszabadság a forrása és összegzője – hangsúlyozta előadásának végén a bíboros.

kdp.hu, Forrás: MTI

Legyen a karácsony mindenki számára az öröm, a remény és a béke napja!

„A karácsony történelmi esemény és a szeretet misztériuma, amely több mint kétezer éve megszólítja az embereket, férfiakat és nőket, minden korban és minden helyen. Az a szent nap ez, amelyen Krisztus »nagy világossága«, a béke hordozója felragyog előttünk!”

Felismeréséhez, befogadásához hitre és alázatra van szükség. Mária alázatára, aki hitt az Úr szavában, s aki elsőként hajolt a jászol fölé, hogy méhének gyümölcsét imádjá; Józsefnek, az igaz embernek alázatára, akiben megvolt a hit bátorsága, és ahelyett, hogy saját jó hírét óvja, Istennek engedelmeskedett. A pásztorok alázatára, a szegény és névtelen pásztorokéra, akik befogadták az égi hírnök üzenetét, és sietve közeledtek a barlanghoz, ahol megtalálták az újszülött kisdedet, s akik csodálattal eltele imádták őt, és magasztalták az Istent (vö. Lk 2, 15-20). A kicsik, a lélekben szegények: ők karácsony főszereplői, tegnap és ma egyaránt; ahogy Isten történetében is mindig ők az igazság, a szeretet és a béke országának fáradhatatlan építői. A betlehemi éjszaka csendjében megszületett Jézus, és gondoskodó kezek fogadták. És ma, a mi karácsonyunkkor, amikor tovább visszahangzik az ő megváltó születésének örömhíre, vajon ki az, aki kész, hogy megnyissa előtte szívének ajtaját? Korunk emberei, férfiak és nők! Krisztus

hozzánk is jön, hogy elhozza a világosságot, hogy megajándékozzon az ő békéjével. De vajon ki virraszt a kétkedés és a bizonytalanság éjszakájában éber és imádságos szívvel? Ki várja az új nap hajnalát, miközben őrzi a hit aprócska lángját? Kinek van ideje hallgatni az ő szavát és hagyni, hogy szeretetének vonzása átalakítsa? Igen! Az ő békeüzenete mindenkinek szól, mindenkinek felajánlja, mint a megváltás biztos reményét.

Krisztus világossága, amely mindannyiunk életét betölti, ragyogja be ezt a világot, és legyen vigasz mindazok számára, akik a nyomorúság, az igazságtalanság, a háború sötétjében élnek. Jöjjön el azok életébe, akiknek még nem adatott meg, hogy alapvető és jogos vágyaik beteljesedjenek az önfenntartásra, az egészségre, a tanulás lehetőségére, a stabil munkahelyre, a társadalmi és politikai életben való teljesebb részvételre vonatkozóan. Jöjjön el életükben, hogy megszabaduljanak az elnyomásból és az emberi méltóságukat sértő körülmények közül.

Azokhoz, akik a társadalom legsebezhetőbb tagjai – nők, gyermekek, idősek –, akik oly fájdalmas módon gyakran lesznek véres fegyveres konfliktusok és mindenfajta erőszakos cselekmény áldozataivá, amelyek hallatlan szenvedést okoznak egész népek életében. Míg az etnikai, vallási és politikai feszültségek, az instabilitás, a rivalizálás, a szembenállások, az igazságtalanság és a diszkrimináció megnyilvánulásai, amelyek sok társadalom szövetét roncsolják, a nemzetközi kapcsolatokat is beszennyezik. A világban pedig egyre növekszik az elvándorlók, a menekültek, a kitelepítettek száma, részben a gyakori természeti katasztrófák miatt is, amelyek a környezeti egyensúly felborulásának aggasztó következményei.

Ma, a béke napján gondolatainkat különösen is arrafelé irányítjuk, ahol továbbra is a fegyverek robaja hallatszik. Darfurra, Szomáliára és a Kongói Demokratikus Köztársaság északi részének sokat szenvedett tájára, Eritrea és Etiópia határvidékére; a Közel-Kelet egészére, s különösen is Irakba, Libanonba és a Szentföldre, Afganisztánba, Pakisztánba és Srí Lankára, a Balkán vidékeire, és sok más olyan övezetre, ahol válságos állapotok uralkodnak, amelyekről sajnos gyakorta elfeledkezünk. A gyermek Jézus hozzon enyhülést mindazok számára, akik megpróbáltatások közepette élnek, és töltsse el bölcsességgel és bátorsággal a kormányok felelőseit, hogy az emberséges, igazságos és tartós megoldások keresésére törekedjenek. A világon ma az értelem és az érték iránti szomjúság uralkodik, a jólétre és a békére való törekvés jellemzi az egész emberiség útját, s mindezekre, valamint a szegények reményteli várakozásaira Krisztus – aki igaz Isten és igaz Ember – az ő születésével, a karácsonnyal adja válaszát. Ne féljenek az egyes emberek, sem a nemzetek felismerni és befogadni őt: Vele „ragyogó fény” világítja be az emberiség égboltját; „szent nap” érkezik el, amely nem ismer naplementét. Legyen ez a karácsony valóban mindenki számára az öröm, a remény és a béke napja!

(Részlet XVI. Benedek pápa 2007-es karácsonyi üzenetéből.)

Lelkileg és gazdaságilag stabil ország képes biztonságosan talpon maradni...

„Szilveszterkor lépjük át az új év küszöbét, s az elmúlás szomorúságán átragyog az újrakezdés mosolya. A szilveszteri »hangulat« nagyon is összetett valami, s kivált az a hívő számára. Hála és remény, számadás és tervezgetés, multság és komolyság, bánat és öröm találkozója a szilveszteri »tizenkettő«. Az egyetlen ünnepünk, mely túlmutatva önmagán az egész esztendőt felidézi bennünk” – írta Pilinszky János. Lapunk a Kereszténydemokrata Néppárt néhány országgyűlési képviselőjét a mögöttünk hagyott esztendő értékelésére kérte fel, s a jövő évi várakozásairól kérdezte.

Így látom én. A 2009-es év rövid összefoglalója: a hazai eseményekről; a kormányzati intézkedésekről.

Firtl Mátyás, a KDNP országgyűlési képviselője, a párt parlamenti képviselőcsoportjának frakcióvezető-helyettese: – A nemzeti össztermék csökkent, a munka-

nélküliség nőtt, a bruttó államadósság nőtt, az áfát felemelték, az üzemanyag jövedéki adója nőtt, és még sorolhatnám. Egy a maga politikáját az emberek félrevezetésére és hazugságra építő, az ország vezetésére, a válság kezelésére teljesen alkalmatlan kormány eladósította és a teljes erkölcsi és szociális válságba vitte az országot. Egy munkahelyellenes, növekedésellenes, az államadósságot megfékezni képtelen, tulajdonképpen megszorító csomagot fogadott el költségvetésként az MSZP-többség.

Hargitai János, a KDNP országgyűlési képviselője, Baranya megyei elnöke: – A szociálliberális kormány hiteltelen és elhibázott gazdaságpolitikája eredményeként Magyarország elveszítette gazdasági önállóságát. Ez a 2009-es esztendőben bebizonyosodott. Magyarország a

fizetéseketelenség elkerülésére nemzetközi pénzügyi intézetekhez fordult és azoktól segítséget kapott, 20 milliárd dollár hitelfelvételi lehetőséget. A pénzügyi intézetek a pénz felvételét feltételekhez kötötték. A magyar kormány ezeket a feltételeket 2009-ben teljesítette. Ezeknek a feltételeknek az összefoglalója valójában a most elfogadott magyar költségvetés, ami kilátástalan helyzetben hozza az önkormányzatokat és az embereket egyaránt.

Harrach Péter, a KDNP és az Országgyűlés alelnöke: – A tárgyilagos ítéletalkotáshoz túl közel vagyunk, és érintettek. Annyit azonban mondhatunk, hogy mélyre jutottunk, aminek két oka van, a Gyurcsány-jelenség és a nemzetközi válság. Gátlástalan figurák jelentek meg nyolc éve a politikában, akik vadul nyomulnak és mélyen erkölcstelenek. Az elhanyagolt kormányzással jól megágyaztak a válságnak. Azóta megszorításainkkal rosszul kezelik azt. Közben tovább táplálják a korrupciót.

Hoffmann Rózsa, a KDNP országgyűlési képviselője, oktatási szakpolitikusa: – Attól kezdve, hogy a szocialista-szabaddemokrata érdekszövetkezet

2002 nyarán átvette az ország irányítását, gyorsuló ütemben süllyedünk. A mind nagyobb hitelösszegek ellenére növekvő államadósság, a fejlődést ösztönző gazdaságpolitika és nemzetstratégia hiánya, valamint az uralkodó politikai körökben divattá lett pénzeltüntetések, sikkasztások és korrupció olyan mélyre taszította Magyarországot, hogy a tavaly kirobbant nemzetközi pénzügyi válság már katasztrófális helyzetet teremtett. Az év első felében lezajlott kormányváltás egy tragikomikus bohózat kelléktárát vonultatta fel, és nemzetközi körökben köznevetség tárgyává tette hazánkat. Az új kormány persze nem volt képes beindítani a felkapaszkodás motorjait, amiről a november 30-án elfogadott jövő évi költségvetés tanúskodik. Ez a nehéz feladat már ránk vár, akik a jövő év tavaszától minden bizonnyal kormányozni fogunk.

Lancendorfer Erzsébet, a KDNP országgyűlési képviselője, egészségügyi szakpolitikusa: – Rövid helyzetelemzés: Magyarország összeomlott. Erkölcsileg. Minden rossz ebből származik. A kormányzó pártok holdudvarába tartozók loptak, loptak és loptak. Nem csoda, hogy eltűntek a milliárdok, hogy duplájára nőtt

az államadósság. A növekvő hiányt pedig a kormányzat ráterhelte a vétlen magyar emberekre. Sőt! A magyar emberek – köztük a legkiszolgáltatottabbak, a gyerekek és nyugdíjasok – megsarcolásával biztosította a folyamatos lopáshoz az alapot.

Folytatás a 6. oldalon

Folytatás a 5. oldalról

Évek óta a Magyar Parlamenten belül és kívül idézem *Berzsenyi Dániel*: A magyarokhoz című versét. Idézem, mert hiszem a benne foglaltakat: „...Így minden ország támasza, talpköve / A tiszta erkölcs, mely ha megvész: / Róma ledűl, s rabigába görbed.”

Latorcai János, a KDNP országos Választmányának elnöke, a párt frakcióigazgatója: – Nagy kár az elmúlt évekért. Nyolcadik esztendeje távolodunk Európától ahelyett, hogy közelednénk

hozzá. Az ország végképpen elveszítette az ezredfordulós években gyűjtött lendületét, az emberek nagy hányada a jövőbe vetett hitét is. A 2009. esztendő abban múlta fölül a korábbiakat, hogy nagyobb, fájdalmasabb csonkolásokon esett át társadalmunk, mint az elmúlt húsz évben bármikor.

Lukács Tamás, a KDNP országgyűlési képviselője: – Március végén egy napirend előtti felszólalást azzal fejeztem be: „a végjáték elkezdődött”. Rövid időn belül *Gyurcsány Ferenc* lemondott és a végső színjáték azóta is tart. A Bajnai-kormányzás nemcsak a Gyurcsány-korszak meghosszabbítása, de lényegileg is ugyanaz. Elvárásoknak megfelelő cselekvés, amely az állami vagyont és pozíciót zsákmányállatnak tekinti és egy adott nomenklatúra gazdagodására használja a hatalmat.

Nagy Kálmán, a KDNP országgyűlési képviselője, egészségügyi szakpolitikus: – A 2009-es év az elmulasztott lehetőségek éve. Nem indultak el azok a beruházások, melynek eredményként az ország elindulhatott volna a gazdasági növekedés útján. Hatalmasra nőtt a szegénység és hatalmasra nőttek az indulatok.

Rétvári Bence, a KDNP országgyűlési képviselője, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség elnöke: – Magyarország évtizedek óta nem volt ennyire elkeseredett

és reménytelen. Nemcsak az ország gazdasági mutatói vagy nemzetközi megítélése van mélyponton. A vidéken élő emberek nagy része nem pusztán a pénzügyi helyzetét tartja reménytelennek. A mindennapi személyes biztonságát, testi épségét és vagyontárgyait látja veszélyben. A közbiztonság ilyen mértékű megrendülésére emberemlékezet óta nem volt példa.

Rubovszky György, a KDNP pártfőügyésze, a párt parlamenti képviselőcsoportjának frakcióvezető-helyettese: – A kormányzati tehetetlenség folytatódott,

sőt a gondok súlyosabbak lettek. Botrányos személyi csere a kormány élén és a tagjai sorában. A próbálkozás oda vezetett, hogy a tehetetlen kormányzás helyett a nyílt vagyon- és pénzszerzés érdekében már a látszatra sem adtak. Sorra derült fény a kiemelkedő értékekre el-

követett bűncselekményekre. Minden nap, amit a hatalomban töltenek, hatalmas kárt okoz a nemzetnek.

Mit tart a 2009-es esztendő legbotrányosabb belpolitikai ügyének?

Firtl Máttyás: – Végkielégítések, rabosítások, korrupciós ügyek, mutyik, őszödi életérzés, csalások, trükkök száza.

Hargitai János: – A kormány világgazdasági válságról beszél, eltagadva azt a tényt, hogy hibás politikájuk milyen mértékben idézte elő a magyar válságot. Közben minden szinten megszorításokat léptetett életbe a kormány, a kormányhoz tartozó állami vállalatoknál hatalmas fizetésekkel ellátott kormányzati klientúra talicskával tolja ki a közpénzt és lopja meg a magyar adófizetőket végkielégítések, felmentések, fiktív szerződések formájában.

Harrach Péter: – Nehéz választani. Sukoró, Terézváros, BKV? Talán a leg súlyosabb, hogy az EP-választásokkal

világossá vált választói akarat ellenére ragaszkodnak a hatalomhoz.

Hoffmann Rózsa: – Azt, hogy nem mondott le a kormány és nem adta át a helyét egy tisztességes választáson győzni tudó, a társadalom többségének valódi bizalmát élvező politikai erőnek. Emellett azokat a nyilvánosságra került botrányos korrupciós és végkielégítési ügyeket tartom a leggyalázatosabbnak, amelyek világosan megmutatják a kormányzó szocialisták és szabaddemokraták (hiszen minden látszatszakításuk ellenére valójában mindvégig részt vettek a kormányzásban) gátlástalanságát, bűnözésre beállítottágát és pökhendi szociális közömbösségét.

Lanczendorfer Erzsébet: – A kormányzó pártokhoz köthető emberek lopás, vesztegetés, korrupció miatti előzetes letartóztatás-sorozatát. Hogy Berzsenyi: A magyarokhoz című versénél maradjak: „...Mi a magyar most? – Rút sybarita váz. / Letépte fényes nemzeti bélyegét, / S hazája feldúlt védfalából / Rak palotát heverőhelyének.” Ide jutottunk 2009-re.

Latorcai János: – A bőség zavarával küzdünk, ha választanunk kell. A rengeteg bűnügy helyett mégis az ország mérhetetlen eladósítására voksolnánk, ha a legnagyobb botrányt kell megneveznem. Az emberek nap nap után elmennek dolgozni, becsülettel elvégzik a munkájukat, és estére mégis szegényebbek lesznek, az ország szegényebb, naponta cirka 3000 millió forinttal. Ez háborús veszteség, felháborító bűn!

Lukács Tamás: – Mindig azt gondoljuk, hogy lejjebb már nem lehet csúszni. Mégis, ami az egészet jellemzi, hogy például volt KGB-akadémiát végzett felügyelte a magyar titkosszolgálatot. Persze itt minden botrányt – egyelőre – meg lehetett úszni.

Nagy Kálmán: – A korrupciónak, mint jelenségnek ilyen mértékű elterjedését. Soha kultúrországban nem volt ennyire meghatározó a bűnözésnek ez a formája. Minden nagy felháborodást kiváltó ügy vagy az MSZP-hez, vagy az SZDSZ-hez köthető. Azonnal változtatnunk kell, mert a magyar társadalomban nemcsak felháborodáskíséri ezeket az ügyeket, hanem félelmet is keltenek. Jelenleg a korrupció a közélet minden területét behálózta.

Rétvári Bence: – A korábbi években soha nem látott módon a nyilvánosság előtt is láthatóvá váltak a szocialista belső törésvonalak, és jelentősen csökkent a korábban legendás belső szolidaritásuk. Talán ennek is köszönhető, hogy egyre több korrupciós ügy kerül napvilágra, és egyre dagadnak a korábbiak is. Legyen szó a BKV-ról, a Zuschlag-ügyről, az Öböl-ügyről vagy VI. és VII. kerületi ingatlanpanamákról.

Rubovszky György: – A korábbi korrupciós ügyeket elhomályosította a VII. kerületi ügy, majd a napvilágra került BKV-végkielégítések ügye. Már csak hab a tortán a BKV és a MALÉV jogi igazgatói ügyei.

A jövőben a mostanihoz hasonló világméretű pénzügyi-gazdasági válság elkerülésére Ön szerint milyen irányú változásokra lenne szükség?

Firtl Mátyás: – Egy a gazdasági növekedésre összpontosító, azt segítő gazdaságpolitikára van szükség: új költségvetésre, új adórendszerre és új foglalkoztatáspolitikára.

Hargitai János: – Világméretű pénzügyi és gazdasági válságok elkerülésére nemzeti intézmények alkalmazhatók. Mivel a gazdasági és pénzügyi világ nemzetek feletti szinten szerveződött, ezért az ellenőrzéseiket is nemzetek feletti intézmények szintjén kell megvalósítani. Ezek ma hiányoznak, ezt felismerte az Európai Unió és ilyen jogintézmények létrehozása szervezés alatt van.

Harrach Péter: – A pénzügyi világ szabályozására, illetve megrendszabályozására. Minden pénzügyi lépés mögött teljesítmény és fedezet kell legyen. Mindenkinek ajánlok egy most megjelent könyvet, *Reinhard Marx* müncheni érsek írta, névrokonával szemben megfogalmazza a társadalmi problémák keresztény megoldását. A könyv címe szellemes választás: A tőke. Azt már mondanom sem kell, fordította *Marx Gyula*.

Hoffmann Rózsa: – Annak az erkölcsi értékrendnek a jogaiba történő visszahelyezésére volna elsősorban szükség, amelyre Európa felépült. Enélkül nem remélhetünk tartós változást, csak újabb rombolást és pusztítást.

Lanczendorfer Erzsébet: – Ha ismert az ok, ha megvan a diagnózis, akkor annak megfelelő, azaz adequat kezelés, terápia kell. Mi, kereszténydemokraták tudjuk és valljuk, hogy sem a hit, sem az erkölcs nem kényszeríthető ki. De kikényszeríthető a jognak megfelelő külső magatartás. Erkölcsös törvényekre van szükség – egyrészt. Másrészt egy világméretű válság bennünket sem kerül el. Nem mindegy azonban, hogy milyen állapotban ér el bennünket. Most kivéreztetett, immunitását veszített Magyarországot ért el. Csak lelkiileg és gazdaságilag stabil ország képes biztonságosan talpon maradni. Az erkölcsi megújulás mellett a gazdaságot kell emelkedő pályára állítani a kis-középvállalkozások megerősítésével, aminek első lépéseként az adóterheiket kell csökkenteni.

Latorcai János: – Mindenekelőtt egy kellemetlen válasz: nagyobb önfegyelmre van szükség mindenkitől, minden egyes embertől. Nem szabad könnyelműen eladósodni, sem az országnak, sem az egyes embereknek, családoknak. Az ország elemi önértékét jobban képviselő kormányzat elejét vehette volna sok bajnak. A megfontoltabb, nemzetközi pénzügyi együttműködés szintén alapfeltetele a jobb jövőnek.

Lukács Tamás: – Átlátható, tiszta, világos viszonyokat kellene teremteni a pénzügyi világ egészében. Hasztalan kísérlet újjáépíteni azt, ami volt, és így előkészíteni az újabb válságot. Válság ugyanis megjelenési formájában pénzügyi, azonban valójában az emberiség, végső soron az ember válsága. „A gazdaság nem önmagáért való, hanem minden emberért és a teljes emberért” – írta *II. János Pál* pápa.

Nagy Kálmán: – A gazdaságban sokkal jelentősebb mértékű állami szerepvállalásra van szükség.

Rétvári Bence: – A piaci önszabályozás elmélete megdőlt. Azok, akik pár éve még a piac mindenhatóságát hirdették, ma már az állami beavatkozást tartják szükségesnek. És valóban, a szabályozott piac és a vállalati vezetők morális önkontrollja lehet a kiút. Ha ez utóbbit maguk nem tudják kialakítani, akkor a törvényeknek kell fékeket építeni a rendszerbe, például a vezetői bónuszok terén. Mindez a kisbefektetőket védi a felelőtlen pénzügyi vezetői döntésektől.

Rubovszky György: – Egy megerősített gazdaságot nem tud olyan mértékben megfertőzni a válság. A cél tehát a gazdasági helyzet stabilizálása, és a gazdasági élet gyors fejlődési pályára állítása.

Hogyan ítéli meg a szocialisták válságkezelését?

Firtl Mátyás: – A szocialisták minden intézkedése a válság mélyítését idézte elő. Brutális intézkedések sorozataival sajtolják ki az emberekből utolsó forintjaikat. Az Állami Számvevőszék jelentése szerint úgy költöttek el több százmilliárd forintot munkahelyteremtésre, gazdaságfejlesztésre az elmúlt években, hogy abból semmi nem látszik. Egyetlen politikus sem arra kapott felhatalmazást, hogy az emberek életét

Folytatás a 8. oldalon

megkeserítő intézkedéseket hozzon, amelyek ráadásul értelmetlenek úgy, hogy közben nap mint nap bukkannak elő az MSZP-s korrupciós ügyek.

Hargitai János: – Szocialista válságkezelés nincs. A válságkezelés az én gondolkodásomban az emberek problémájának megoldását jelentené; az emberek munkához juttatását, tisztességes hitelezési gyakorlat kialakítását stb. Amit a szocialista kormány tesz, az a nemzetközi pénzpiac elvárásainak való megfelelés, ami kimerül az elvárt költségvetési makroszámok teljesítésében. A miniszterelnök úr dolgozószobájából az Ormánság és Északkelet-Magyarország nyomora nem látszik.

Harrach Péter: – Utóvédharc. Előre kellene menekülni.

Hoffmann Rózsa: – Pótcselekvések és látszatintézkedések sorozatának lehattunk tanúi. Felfoghatatlan mértékig eladósították hazánkat, miközben ha-

gyományos erősségeink (mint például a mezőgazdaság, az oktatás, a kultúra, az egészségügy) leépültek, tönkrementek. Vagyis a szocialisták úgynevezett válságkezelése felért egy háborús pusztítással.

Lanczendorfer Erzsébet: – Nincs válságkezelés. Ami van, az a megszorítások sorozata, ami az emberek ellehetlenítésével tovább mélyíti a válságot. A kormány csak számokat lát, és nem törődik a számok „megnyirbálásának” következményeivel sem a családokban, sem a kórházakban, sem az iskolákban, sem a vállalkozóknál, sem a munkanélküliek világában, sem a hajléktalanoknál, sehol a magyar társadalomban. Néha felmerül bennem a kérdés: ennyire

tehetségtelenek, vagy tudatos pusztítást végeznek?

Latorcai János: – Pontosan a fordítottját teszik annak, amit tenni kellett volna. Elemi közgazdasági igazság, hogy konjunktúra idején lehet adót emelni és kivonni pénzt a gazdaságból, recesszió idején viszont kötelessége az államnak pénzt pumpálni a gazdaságba, például adócsökkentéssel. Sajnos az MSZP-kormányok 2002 után az egekbe emelték az államadóságot. Felelőtlen politikájukkal 2002–2008 közt maguk rombolták le azt az eszközrendszert, amivel a 2008-ban kezdődött válság ellen eredményesen léphettek volna fel.

Lukács Tamás: – Ki mondta, hogy válságot kezelnek a szocialisták? IMF-hitelt vesznek fel, kisegítik a külföldi

kézben lévő bankokat, irreális költségvetéssel ellehetetlenítik az állam rendszeres működését, mondván, a válságot mi fizessük meg. Egyetlen komoly lépés nem történik az állami pénzek kiáramlása ellen, a korrupció megfékezéséért, valódi átalakítások, racionalizálások elmaradnak, a munkahelyek száma csökken, régiók, társadalmi rétegek szakadnak le. Ez válságkezelés?

Nagy Kálmán: – A gazdasági válságot szociális válság követi. A szociális válság szembeállít népcsoportokat, generációkat. A feszültségek sokszor súlyos atrocitásokba torkolnak. A szocialisták a gazdasági válságot eredménytelenül kezelik, a kialakult társadalmi feszültségeket pedig szándékosan élezik. Egy ország várja lábujjhegyen, mikor tűnnek el végre a hatalomból.

Rétvári Bence: – Akik maguk is Magyarországot 2006/2007-re válságba juttatták, azoktól nem várható, hogy 2009-

ben sikeresen tudják kezelni a válságot. Sajnos a fiatalok a lábukkal szavaznak, és egyre többen hagyják el az országot.

Rubovszky György: – Elkeseredett csapkodás. A tartalom nélküli öndicsérgetés, ami nem vezet sehova. Fordítva ülnek a lovon. Ügyetlen takarékoskodásukkal – amit önmagukkal szemben nem érvényesítenek – tovább gyengítik a gazdaságot, ahelyett hogy lépéseket tennének a gazdasági fejlődés megindítása érdekében.

Magyarország választót előtt. Mit vár a 2010-es esztendőről a politika, közélet terén, illetve személyes sorsát illetően?

Milyen következményekkel járhat a pénzügyi-gazdasági válság?

Firtl Máttyás: – Egy teljesen új, az embereket szolgáló kormányzásra van szükség. A következő kormány hitbéli alapjául kell szolgálnia annak, hogy az ország képes saját magán segíteni, és amennyiben az állam nem akadályozza ezt az adottságát, akkor a bajból közösen ki lehet lábalni. A Fidesz-KDNP szövetség számára a Gyurcsány-Bajnai-korszak lezárása, a szükséges és kívánatos elszámoltatás, a politikai felelősség helyreállítása, a közrend megteremtése, a munka, a teljesítmény, a vállalkozó szellem, a család, valamint a nemzet becsületének helyreállítása mind-mind óriási felelősség és egyben lehetőség is az új magyar jobboldali korszak megteremtésére. Esély, hogy végre-valahára beváltuk a magyar emberek történelmi lehetőségét. A lehetőség az embereké, a felelősség a magyar jobboldalé. Nincs olyan mélypont, ahonnan el ne lehetne indulni felfelé, ha közösen akarjuk és teszünk érte.

Hargitai János: – 2010-től azt várom, hogy a választók leváltják ezt a hiteltelen kormánykoalíciót és a polgári erőknek adnak megbízást kormányalakításra. A mohácsi választókörzetben újra indulok a választások során, immáron negyedszer, és azt remélem, hogy a mohácsi térség érdekeit egyéni képviselőként képviselhetem továbbra is a Parlamentben. A megyei közgyűlési elnöki mandátumom 2010. októberig szól. Az önkormányzati választások során, ha a megye polgárai úgy látják jónak, ezt a munkát is szívesen vállalom.

Harrach Péter: – Nehéz lesz. Először mérleget kell csinálni, aztán rendet. Személyes sors? Nem ábrándozom, és nem tülekedek. A kihívásokat szeretem,

a feladatokat vállalom. A Gondviselés akarata az, ami jön.

Hoffmann Rózsa: – A Fidesz–KDNP pártszövetség jelentős mértékű választási győzelmét várom. Majd azt követően egy valódi államférfiakból, és nem önérdékű percmemberkékből álló új nemzeti kormány színre lépését, amely hitelességénél, tisztességénél fogva képes lesz újra elhíttetni az emberek többségével, hogy Magyarország a mi kincsünk, olyan, amelyért érdemes dolgozni és áldozatokat hozni. Magam a kultúra, s ezen belül az oktatás területén kívánom folytatni az újjáépítés munkáját. Az új kormányt övező bizalom eredményeképpen érezhetően csökkenni fog az az erkölcsi válság, amely bemocskolja mindennapjainkat, emberi méltóságunkat. Az erkölcsi válság megszűnt a pénzügyi-gazdasági válságból való kivezető út megspórolhatatlan bevezető szakasza lesz. Kívánok tehát mindenkinek egy tiszta közéletet hozó békesség, reményteli új esztendőt.

Lanczendorfer Erzsébet: – Folytatom az előző kérdésre adott válaszom gondolatmenetét: a szocialisták és szabaddemokraták (a koalíció ugyanis működik „papír nélkül”) akár tehetségtelenek, akár tudatos pusztítók, el kell tűnjenek a hatalomból. Azt várom a magyar megalázott választópolgároktól, hogy elmenjenek az országgyűlési választások első fordulójában, áprilisban és az azt követő második héten

a szavazóurnákhoz, és mondjanak ítéletet az őket nyomorba döntő szocialistákról, szabad demokratákról, mert ez az egyetlen módja annak, hogy messze küldjük őket hatalomtól. Mielőbbi kormányváltást várok: egy Fidesz–kereszténydemokrata koalíciós kormányt. Milyen következményekkel járhat a pénzügyi-gazdasági válság? *Sir Winston Churchill* 1940-ben, miniszterelnökké választása után a következőket mondta: „Nem ígérhetek mást, mint vért és könnyeket, gyötrelmet és szenvedést.” Vér – hála Istennek – nem folyt, könnyeinket elsírtuk. de hátra vannak az erőfeszítések és a eljövendő veritékes évek. Hiszek abban, hogy egy erkölcsös, tehetséges, kormányzóképes Fidesz–KDNP-s koalíciós kormány a churchilli erőfeszítésekkel és veritékkel kivezeti hazánkat a válságból, és meglátjuk a fényt az alagút végén.

Latorcai János: – A 2010-es év is olyan, mint a többi. Érvényesek lesznek az erkölcsi normák: csak a szorgalmasan elvégzett munka érdemel sikert. A választási győzelmet sem fogják ingyen adni, és azt is ki kell mondanunk, hogy ha kormányra kerülünk, sokkal nehezebb dolgunk lesz, mint bármikor. Az ország csak a saját erejéből, munkájából állhat talpra, egy polgári kormány elsősorban abban különbözik majd a mostani szociálliberalistától, hogy végre gátat szab a korrupciónak, valóban támogatja

a hazai gazdaságot, kiemelten a kis- és középvállalkozókat, gátat szab a bankok gazdagodásának, és mindent elkövet az erkölcsi rend megszilárdításáért. Ez nem könnyű feladat, ehhez nélkülözhetetlen az Isten áldása!

Lukács Tamás: – A jövőt a Jóisten kezébe helyezem, mert jó az Isten. Békesség a jóakarató embernek!

Nagy Kálmán: – Az Fidesz–KDNP koalíció nagyarányú győzelmében reménykedem. A közélet területén teljes megújulásra van szükség, amit a közgondolkodás

megváltozása követhet. Sokan nem hiszik el, hogy optimális esetben ez milyen gyorsan eredményt hoz. Erőt és egészséget kérek a Jóistentől 2010-re, a többi az én dolgom kell hogy legyen.

Rétvári Bence: – Most vagy soha! Többéves depresszió és leépülés után végre valami változhat az országban. Persze nagy hiba lenne a túlzott elbizakodottság. Minden választás nulláról indul, minden szavazatért meg kell küzdeni. Ha a polgári-keresztény erők kerülnek hatalomra, akkor pedig két tűz közé kerülnek: egyik oldalról a szocialista utódpart, másik oldalról bizonytalan szándékú, több megszólalásában újpogány nézeteket képviselő elégedetlen radikálisok.

Rubovszky György: – Gyors kormányváltást. Sikeres, erős támogatással rendelkező kormányt várok, aki kellő felkészüléssel úrrá lesz a gondokon. Az ellenzékbeli elhangzó kritikák és magyarázatok ígéretesek abban a tekintetben, hogy elvárásaim teljesítésére alkalmas lesz az új kormány. Személyes helyzetem eldöntése nem csak rajtam múlik. Én kész vagyok teljes erőbedobással támogatni a nagy munkát, és azon a területen, amit közös elhatározással kiválasztunk.

Kilátástalan helyzetben a jövő nemzedék

Az ember csak egyszer fiatal. Utána más mentséget kell keresnie! – olvasható egy tréfásnak szánt bonmot. Fiatalok valóban csak egyszer vagyunk, és ez alatt az idő alatt kívánjuk megszerezni azokat az alapvető képességeket, ami alapján céljainknak, ambícióinknak megfelelő életet élhetünk, elsősorban itthon, Magyarországon.

Sajnálatos tény azonban, hogy a 2009. évben a kormányzat teljes mértékben megfeledkezett az új nemzedékről, és a fiatalok kilátástalan helyzetét tükrözik vissza a különböző közvélemény kutatások eredményei is. Bizonytalan jövő, egzisztenciális ellehetetlenülés, a családalapítás nehézségei, a lakástámogatási rendszer megnyirbálása, a külföldre vándorlás növekvő mértéke, az utazási kedvezmények megszüntetése, a még mindig hiányzó Ifjúsági törvény mind-mind a fiatalok érdekei iránt érzéketlen kormányzati időszak eredményei. És a jövő sem kecsegtet túl sok jóval. A pályakezdő munkanélküliség mindenki által ismert fogalom, átlagosan hat hónap, amíg egy fiatal munkahelyet talál és a fiatalok ötöde megtapasztalja a munkanélküliséget. Erről tanúskodik az „Ifjúság 2008” gyorsjelentés is. A fiatalok 38 százaléka a legnagyobb problémaként a munkanélküliséget, 22 százaléka a pénztelenséget, 18 százaléka a létbizonytalanságot, és ugyancsak 18 százaléka a kilátástalan jövőt nevezte meg.

Az ifjúságpolitika kiemelt céljává kell tenni a fiatalok és a döntéshozók közötti élő együttműködés kialakítását, hogy a fiatalok valós problémáira végre hatékony megoldások szülessenek. Őszintén remélhetjük csak, hogy a tavaszi szél, végre változást hoz a magyar fiatalok megbecsültségének terén is.

Stágel Bence

az IKSZ elnökhelyettese

Szomorú nappal gyarapodott a magyarság történelme

2004. december 5-én újabb szomorú nappal gyarapodott a magyarság történelme – mondta Simicskó István, a Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke a voksolás évfordulóján a fővárosban. Németh Zsolt, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke szerint a szervezett és intézményesített hazugságpolitika főpróbája volt az öt évvel ezelőtti népszavazás a kettős állampolgárságról.

Simicskó István, a Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke azt mondta: bármi történt is, „összetartozunk, felelősek vagyunk egymásért, nemzet-társainkért határokon belül és kívül egyaránt”. Felidézve az öt évvel ezelőti kormánypárti kijelentéseket és az akkori kampányt azt mondta, hogy „2004. december 5-én bekövetkezett az, ami a szomszédos népeknél elképzelhetetlen lett volna, megtagadták a határon túli nemzettársainkat, ellökték a testvéri kezét, nemet mondtak az összetartozásra”.

A kereszténydemokrata politikus szerint az európai uniós csatlakozás önmagában nem oldotta meg a Kárpát-medencei magyarság problémáit és gondjait. Joggal fogalmazható meg bírálólag is az e téren tapasztalható európai uniós hozzáállás miatt – fűzte hozzá.

Kitért arra is, hogy a magyar kormány nem tiltakozott kellő határozottsággal a szlovák nyelvtörvény ellen, nem utasította el annak szellemiségét. Nincs miről tárgyalni, ha nemcsak nemzeti, hanem a felvidéki magyarságot emberi mivoltában is így megalázó törvény születik – fejtette ki Simicskó István.

A KDNP alelnöke hangsúlyozva a magyar társadalom felelősségét, leszögezte: meg kell adnunk az állampolgárságot a határon túli magyaroknak, akik megtartották magyarságukat, és hozzájuk akarnak tartozni. „Alkossunk nemzetstratégiát, álljunk ki a határon túli magyarok autonómiatörekvései mellett, higgyük el, hogy csak rajtunk múlik” – szólított fel Simicskó István.

Németh Zsolt, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke szerint a nem szavazat mellett agitálók ponto-

san tudták, hogy az erdélyi magyarok semmiféle veszélyt nem jelenthetnek a magyar társadalombiztosítási rendszerre, mégis arra építették kampányukat, hogy a munkahelyek veszélybe kerülnek, az egészségügyi ellátás összeomlik, elértektelenednek a nyugdíjak – idézte fel a fideszes politikus. Hozzátette: ugyanez a hazugságpolitika és hazugságpropaganda jellemezte aztán az elkövetkező éveket. Amivel riogattak 2004-ben azt kapta az egész ország „jutalmul” az elmúlt öt évben drámai mértékűt öltött a munkanélküliség, a nyugdíjak elértektelenedtek és az egészségügyi ellátórendszer is az összeomlás szélére jutott – összegzett Németh Zsolt.

Kitért arra is, hogy felerősödött – nem függetlenül a magyar kormány hozzáállásától – a külhoni magyarokra nehezedő nyomás. A szlovák kormányzat azt állítja, hogy a szlovák államnyelvet védi, de tudjuk, hogy a felvidéki magyarság nyelvhasználatát próbálja meg ellehetetleníteni. A szlovák államnyelvtörvény a fékevesztett nacionalizmus kicsúcsosodása, a jogi abszurditás mintapéldája – fejtette ki Németh Zsolt.

Hazafias nevelést a Nemzeti alaptantervbe!

A Kereszténydemokrata Néppárt a Nemzeti alaptanterv (NAT) hangsúlyos részévé tenné a hazaszeretet erősítését. A nemzet iránti elkötelezettség megszilárdításának egyik eszköze lehet a diákok látogatásának megszervezése a határon túli magyar területekre, élő és intézményes cserekapcsolatok kialakítása anyaországi és határon túli közösségek között, és történelmi múltunknak, nemzeti kultúránknak és hagyományainknak a huszonegyedik század igényeinek megfelelő, a fiatalok érdeklődését megragadó módon történő oktatása – mondta *Rétvári Bence*, a KDNP országgyűlési képviselője sajtótájékoztatóján.

A kereszténydemokrata politikus felidézte, hogy öt évvel ezelőtt, 2004. december 5-én zajlott a határon túl élő magyarok kettős állampolgárságáról szóló népszavazás, amelynek eredménytelensége máig tartó súlyos sérelmet okozott a magyar nemzet számára.

Mint mondta: öt évvel ezelőtt a népszavazási kampány során a kormánypártok leplezetlen magyarellenes hangulatkeltő médiahadjárata során mindenki

számára nyilvánvalóvá vált a szocialista és a liberális pártok félelme a valódi nemzeti egységtől. A népszavazás káros következményei még az anyaországi és a határokon túl élő magyarok közötti személyes kapcsolatokra is rányomták bélyegüket.

Rétvári Bence rámutatott: a Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-kormányok képtelenek voltak jövőképet adni a fiatalok számára. Magyarország nemzet-

közi megbecsülése mélyponton van, a szomszédos államokban élő magyarok érdekében a tekintélyét veszített kormányzat képtelen hatékonyan fellépni.

Az országgyűlési képviselő kifejtette: a hazaszeretet erősítésének eszköze lehet a diákok látogatásának megszervezése a határon túli magyar területekre, élő és intézményes cserekapcsolatok kialakítása anyaországi és határon túli közösségek között, és történelmi múltunknak, nemzeti kultúránknak és hagyományainknak a huszonegyedik század igényeinek megfelelő, a fiatalok érdeklődését megragadó módon történő oktatása.

Történelmünk helyes ismerete, közös nemzeti célok, a magyar nemzet tagjainak egymás iránti szolidaritása nélkül jövőnk megpecsételődött – hangsúlyozta a politikus.

kdnp.hu, Forrás: MTI

Karácsonyi üdvözlét

Péter éles eszű, érdeklődő öt éves fiatal-ember volt. Édesanyja nevelte, aki azt a futó kapcsolatot, aminek a gyermek az életét köszönhette, még Péter érkezése miatt sem akarta állandósítani. A fiú öt éves korában óvodás lett. A beilleszkedés jól sikerült, a gyermek élvezte az új barátokat, akikkel sok mindent megtudott beszélni, amire anyjának nem jutott ideje, ereje, kedve.

Az egyik ilyen kérdés a fenyőünnep volt. Nem fért Péter fejébe, hogy mi a csudát lehet egy fán ünnepelni. Ha meg a fenyőnek kijár az ünneplés, mi van a többi fával? Hogy szavam ne felejtsem, történetünk akkor játszódott, amikor a Duna mentén kevesebb volt a legvidámabbság, és több a barakk, gulyásból is kevesebb volt, mint kommunizmusból. Óvodai barátaitól Péter sok meseszép dolgot hallott, várta is nagyon a karácsonyt, bár otthon ez a szó nem hangzott el soha. December 21-én meglepetéssel látta, hogy a lakásban van egy fenyőfa. Az anyja vitte haza, még mielőtt elhozta volna az óvodából. Mi ez? – kérdezte a mamáját. Fenyőünnep lesz, nálunk is legyen fenyőfa. Gyere, díszítsük fel. Péter összeszorította a fogait, az ajka elkeskenyedett, de nekilátott, hogy segítsen. Egy idő után keservesen sírni kezdett. Mi bajod, kisfiam? Anya, mondd, mi rosszat tettem? Rosszat, miért tettél volna rosszat? Azt mondták a gyerekek az óvodában, hogy ha jók leszünk, karácsonykor kapunk karácsonyfát meg ajándékokat. Mind megpróbáltunk nagyon jónak lenni. De most kiderült, hogy én rossz vagyok, hiszen te hoztad a fát, nem a Jézuska. Ugyan kicsi fiam, ez a Jézuska dolog ez csak buta mese, amivel a papok etetik a népet. Egyébként azért hoztam ilyen szép fát, mert megérdemled. Karácsonyra meg kapsz majd ajándékot is, Ne sírj már, na.

Peti lassan megnyugodott, de a történet még nem ért véget. Peti mamáját nagyon bosszantotta az eset. Másnap a szokottnál korábban ment Péterért, hogy ott érje a vezető óvónőt. Rettentetes patáliát csapott. Tudja az elvtársnő, hogy milyen klerikális propaganda folyik ebben az óvodában? Nem tudja? Pedig ön vezeti ezt az intézményt. Tudja, hogy pártunk és kormányunk miért létesítette ezt az óvodát? Azért, hogy a

dolgozók gyerekei megismerjék a szocialista közösség erejét, és majdan okos felvilágosodott fiai legyenek a népi demokráciának. Én is erre nevelem a fiamat, itt meg teletömök a fejét holmi Jézuska történetekkel. Vegye tudomásul az elvtársnő, hogy én az elvtársnőt természet felelőssé, hogy ez a bomlasztás azonnal megszűnjön. Ki kell derítenie, hogy melyik gyerek bomlasztja itt a közösséget. Majd megnézi a párt, hogy mit csinálnak a szülei. A rikácsoló hang kicsit lehalkult és fokozatosan váltott át a hivatali bikkfanyelvre. Az óvónő hamuszürke arccal hallgatta végig a háborgó mamát, aki a nagyjelenet után gögösen kivonult és Petivel hazament.

Távoztával az óvoda minden dolgozója a vezetőnőhöz ment. Gyertek, ez nem tréfa. Elmesélte, hogy mi történt. Furcsa, de senki sem rettent meg. Inkább valami derűs mosoly játszott az ajkain. Amikor pedig Peti sírásáról esett szó, már mindenki szinte nevetett. Nos, most mi legyen? – tudakolta a vezetőnő. Feleletképpen Erika néni kinyitotta az ajtót, s kisebb háttérzaj mellett jól hallható volt a gyerekek éneke: A kis Jézus arany alma, Boldogságos Szűz az anyja... Az óvónők halkán dúdolni kezdtek. Peti pedig nem értette, hogy másnap miért sokkal kedvesebbek hozzá az óvó nénik. Szó szerint óvták, még a széltől is.

Különösebb baj nem lett a dologból. Peti mamája egy gyár szakszervezeti fő-

nökének irodájában volt gépírónő. Sok munkája nem volt, de persze ereje sem ahhoz, hogy a körmére nézessen az óvodának. Peti pedig megtanulta, hogy mást kell otthon mondani és mást az iskolában.

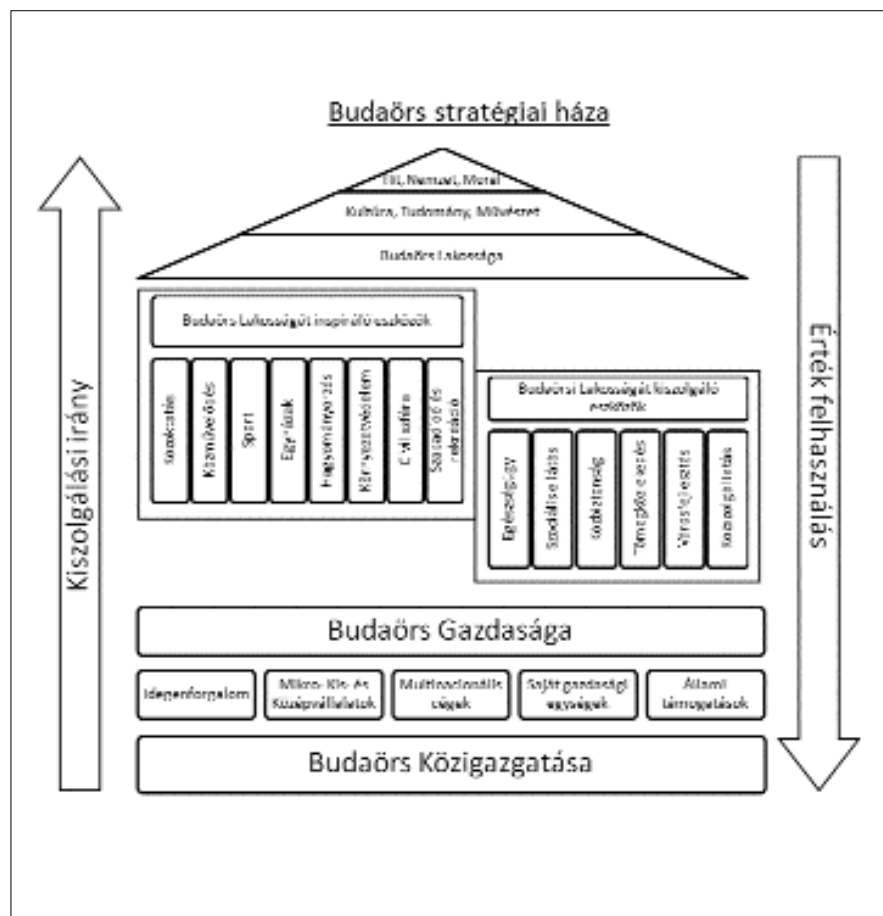
Vajon mi lehet ma Petivel? Már bizonyára Péternek kell szólítani és büszke lehet arra, hogy immár öt éve európai polgárnak tekintheti magát. Lehet, hogy sokat jár az Egyesült Államokba, s hallja, hogy karácsonykor még egy jászlat sem lehet nyilvánosan felállítani. Vallási jelkép, amely sérti mások vallási meggyőződését. Talán ilyenkor az anyjára gondol, aki bizonyára helyesli ezt a gondolkodást. Eszébe juthat Svájc, ahol a népszavazás tiltotta a mecsetek építését. Lehet, hogy ezzel egyet is ért. Ha nem lehet jászol, ne lehessen mecset sem. Ám egy másik népszavazás nem fogja a keresztény templomépítést is megtiltani? Lehet, hogy Péter azóta megkeresztelkedett, s karácsonykor gyermekeivel együtt örvendeznek a kis Jézus születésnapján. Ha pedig jó sorsa épp az Európai Parlament épületébe vezetné, örvendezve állna meg a földszinten egy szép betlehem kedves figurái előtt. Igen, lehet, hogy Péter most decemberben nem szezonális üdvözlét küld ismerőseinek, közöttük a hajdani óvó néniknek, hanem kegyelemteljes karácsonyt kíván? Ehhez a jókívánsághoz pedig örömmel csatlakozik e sorok írója is:

Surján László

Közös jövőnk záloga az átgondolt stratégiai tervezés

Naponta szembesülhetünk az elképzelések nélküli hatalomgyakorlással

Az elmúlt évek felelőtlen, jövőkép nélküli politikája elengedhetlenül szükségessé teszi, hogy a jövő tervei széles körben egyeztetett, filozófiai és társadalmopolitikai alapokon nyugvó, megalapozott stratégia mentén kerüljenek kidolgozásra. A stratégiaalkotás kizárólag abban az esetben valósítható meg, ha alapgondolatai, céljai pontosan meghatározottak. Erre tesz kísérletet az a célhierarchia-rendszer, amelyet a Kereszténydemokrata Néppárt budaörsi szervezete, a Fidesz helyi csoportjával közösen, továbbá más támogató szervezetekkel és személyekkel hozott létre az elmúlt hónapokban. Külön köszönet a széles körű és tartalmas együttműködésükért.

A munka első fázisának lezárultával a készítőik azért tárják a nagy nyilvánosság elé elképzeléseiket, mert meggyőződéssel vallják, hogy a 21. század politikai gondolkodásmódja már nem a szűk politikai elit, zárt ajtók és titkos megállapodások által kereteket közé szorított világában kell, hogy megvalósuljon, hanem a társadalom szereplőinek, közösségeinek legszélesebb bevonása és egyetértése mellett. Az alkotókat az motiválta, hogy országosan, de helyi szinten is naponta szembesülnek az átgondolatlan és el-

képzelések nélküli hatalomgyakorlással, ezért eltökélten haladnak abba az irányba, hogy kitörjenek az egy helyben toporgó, kilátástalan és céltalan politizálás világából.

A stratégiai gondolkodás alapja annak a generális, mindenki által elfogadott, közös célnak a meghatározása, amely mentén haladva minden egyedi döntés, javaslat és elképzelés, értelmet nyer, és a közösség minden tagja részéről a legnagyobb egyetértésben hajtható végre. A mellékelt ábra Budaörs Stratégiai Házát mutatja

be. A ház, mint a minket körülvevő, óvó és védelmező építmény, nem véletlen, hiszen a közösség benne él, a saját akarata, vágyai és gondolatai szerint alakítja, formálja azt. Ugyanakkor azonban a jelenkor deviáns jelenségeit figyelembe véve, célhierarchia-rendszerként funkcionál, hiszen csúcán, a legfőbb célként, olyan fogalom hármass fogalmazódik meg, amely egy egészséges társadalomban a közös együttélés alapjait kell, hogy jelentse. Jelen helyzetben azonban ez olyan elérendő cél, amely által újra kiteljesedhet a teremtett individuum, és annak kisebb-nagyobb közösségei, a Család és a Nemzet.

A legfőbb stratégiai cél annak megvalósítása, hogy a Hit, Nemzet, Morál fogalmak mögött álló, örök érvényű értékek ismét elfoglalják méltó helyüket a teremtett világ és a társadalom értékrendjében! Ezért áll ez a hármass a célhierarchia-rendszer csúcán, ennek a célnak a megvalósulását szolgálja a stratégia minden további eleme és szereplője. A Hit megfogalmazza azt az értéket, amely pozitív a hívó és a nem hívó ember számára egyaránt. A Nemzet, mint az egyének természetesen formálódó közössége, az összetartozás pótolhatatlan élményével ajándékozza meg a társadalmat. A Morál pedig alapvető individuális értékeket, a közösségi lét alapvető szabályait fogalmazza meg.

A stratégiai ház tetőszerkezetének alján helyezkedik el a budaörsi társadalom. Az a mikrotársadalom, amelynek ismertető jegye, jelen esetben, a budaörsi lét, a helyi közösséghez való tartozás. A stratégia lényege, hogy a közösség számára lehetővé tegye a legfőbb cél elérését, megvalósítását. Ehhez van szükség azokra a közvetítő csatornákra, amelyek a tudomány, kultúra, művészet fogalmakban jelennek meg. A művészet és a tudomány teremtő elvek, amelyek innovatív mivoltukban teremtenek lehetőséget arra, hogy az egyén felismerje a szépet, az értékeset, a követendő példát, és birtokába kerüljön a gyakorlati

tudásnak. A kultúra pedig, mint megfoghatatlan, mindezeket átjáró, összetartó kapocs, egyrészt normatív, mert megőrzi és közvetíti az emberiség története során született értékeket, másrészt viszont képes a változásra, képes olyan irányba terelni a gondolkodást, hogy azzal szintén közvetítő csatornává váljon a társadalom számára a legfőbb célok eléréséhez.

Lefelé haladva eljutunk a gyakorlati megvalósulás szintjére. Itt a Maslow-piramis szükséghierarchia rendszerére alapozva két fő irány határozható meg. Egyrészt azok a gyakorlati feladatcsoportok, amelyek a közösség inspiráló eszközeként szolgálnak, másrészt pedig azok, amelyek az alapvető társadalmi, valamint egyéni szükségletek kielégítéséhez elengedhetetlenül szükségesek. Az ábrán látható szintbeli különbség nem véletlen, hiszen hogyan várható el egy gyenge, „beteg” társadalomtól vagy egyéntől, hogy mindennapi gondjai és problémái mellett energiát tudjon fordítani a társadalmat inspiráló eszközök felismerésére és használatára! Akkor van esély erre, ha a társadalom által megbízott hatalom generális minimumként, alapvető feltételként, tekint az Egyén és a Családok létfeltételeinek megteremtésére!

A gyakorlatban ez jelenti azt, hogy mindenkinek legyen meg az esélye az egészséges életmódra, ha rászorul, kapja meg a szükséges szociális ellátást, érezze magát biztonságban az otthonában, ahová megfelelő közlekedési feltételek mellett tudjon eljutni. Amennyiben ez megvalósul, akkor lehet reális cél, és akkor várható el az egyéntől, hogy felismerje a léteben rejlő további lehetőségeket, értékteljesítő képességeket, vagyis hogy sportoljon, művelődjön, megőrizze hagyományait, odafigyeljen a környezetére és a közösségi élet következő szintjére lépve részt vegyen a civil élet közösségeiben. Fontos, hogy az itt megjelenő operatív egységek már a mai társadalmi, közigazgatási berendezkedés mentén fogalmazódnak meg, azaz a megszokott, ma is használt felosztás mentén haladva különítik el a feladatokat. Külön kell megemlíteni, hogy az egyház mint egység ezen a szinten nem a Biblia által megfogalmazott Egyházat jelenti, hanem annak a társadalomban megjelenő, gyakorlati megvalósulását.

Ennek a stratégiai gondolatmenetnek a legfontosabb, világnézeti alapon nyugvó, pontja, hogy a gazdaság, mint az egész társadalmat átható, létező és befolyásoló jelenség, nem a Közösségek felett, hanem azok alatt helyezkedik el. Ennek lényege, az alkotók látásmódja szerint, hogy nem a társadalom van a gazdaságért, hanem a gazdaság van a társadalomért!

A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy nem a közösségeknek kell kiszolgáltatniuk a gazdaság, egyébként, adott esetben, kétségkívül fontos és kiemelten kezelendő érdekeit, hanem a gazdaság szereplőinek közreműködésével kell megteremteni a lehetőséget arra, hogy a fentebb felvázolt gondolatok és célok megvalósulhassanak! A mikrogazdaság minden közösségben, társadalmi közegben önálló sajátosságokkal, csoportosulásokkal bír. Az ábrán ezek a helyi sajátosságok jelennek meg, elkülönítve egymástól a különböző feltételrendszert és irányító közeget igénylő csoportokat. A gazdaság nem cél, hanem eszköz a kijelölt célok megvalósításához! Ez a gondolat az ábra legalján elhelyezkedő közigazgatásra is vonatkozhat, hiszen az nem más, mint eszköz arra, hogy a stratégia elemei és résztvevői összhangban valósíthassák meg céljaikat, beteljesítsék feladatukat, és ezek magas szinten valósulhassanak meg. Feladata a közigazgatásnak, hogy katalizátorként működve ne engedje, hogy a szintek felcserélődjenek, átrendeződjenek. Amennyiben ezt a feladatát jól látja el, azzal megteremti a feltétlenül szükséges kiegyensúlyozottságot, hosszú távú harmóniát a rendszer szereplői között.

Az eddig felvázolt gondolatok azonban semmit sem érnek addig, amíg a szinteket és szereplőket nem kapcsolja össze valami, ami meghatározza az átjárás és a közlekedés irányát ebben a rendszerben. Ez két irányban határozható meg, egyrészt az értékfelhasználás irányában, valamint a kiszolgálás irányában. Az értékfelhasználás iránya fentről lefelé mutat, azaz a közösség szereplői, legyenek bármelyik szinten is, mindig a felettük lévő szintről merítik azt az értéket, amelyet felhasználva a saját területükön képesek kiemelkedően teljesíteni és ezzel hozzájárulni a rendszer összehangolt működéséhez.

Továbbá ez az az inspiráló erő, amely mint „következő lépcsőfok”, az egyén által egyértelműen definiálható feladatot és célt ad neki. A kiszolgálás iránya letről mutat felfelé, ami azt jelenti, hogy a rendszer szereplői szintenként méritenek az alattuk lévők teljesítményéből és így képesek értékteljesítő munkájukat magas színvonalon elvégezni. Ez a körforgás nem öncélú, egyértelműen a társadalom érdekét szolgálja, miáltal a közösség mind közelebb kerülhet a közös célok megvalósításához! A körforgás motorja pedig nem más, mint a teremtett individuum, az egyén, aki saját szuverén döntéseivel járul hozzá a közösség építéséhez!

Az ismertetett rendszer csak az első lépése egy hosszú távú stratégia, jelen esetben városprogram megteremtésének. A következő hónapok a széles körű egyeztetések időszakát jelentik majd, melynek során tételesen kifejtésre, kibontásra kerülnek a stratégia egyes elemei, meghatározásra kerülnek prioritási sorrendek, vezérlő elvek és az ezekből levezethető, konkrét feladatok. Az egyeztetések a társadalom széles körét kell, hogy érintsék, egyházakat, civil szervezeteket, társadalmi csoportokat. Akkor várható el, hogy a közösség elfogadja és mint sajátját, vezérfonalnak tekintse a stratégiát, ha megalkotásának folyamatában aktívan és építő jelleggel részt tud venni! Fontos, hogy az elkészült stratégia elvei mentén haladva, a benne szereplő feladatok végrehajtására legyenek kiválasztva a megfelelő, azok végrehajtására képes személyek.

A politika, a politikai hatalom gyakorlása felelősség, olyan kötelezettség, amely nem az egyének érdekeit kell, hogy nézze, hanem a közösségét. Hatalom, amelynek gyakorlása nem egyszemélyi feladat, hiszen szerteágazó ösvényein egy ember képtelen egyszerre végigmenni. Olyan szolgálat, amelyet csak közösségben, csapatként lehet felelősséggel elvégezni, olyan csapatként, amelyben mindenki megtalálhatja a saját képességeinek megfelelő feladatot, amelyben egyéni képességeit a legjobban kamatoztathatja, és amelyben az individuális igényei is kiteljesedhetnek. Ennek megvalósítására tesz kísérletet ez a stratégia és az azt elkészítő politikai közösség.

a KDNP budaörsi szervezete

„A Fidesz–KDNP frakciószövetség nem szavazza meg Csehország mentességét”

Amennyiben kormányzati pozícióba kerül a Fidesz–KDNP frakciószövetség, nem lesz hajlandó megszavazni Csehország mentességét a lisszaboni szerződést kiegészítő alapjogi charta hatálya alól – jelentette ki Semjén Zsolt, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke Szegeden egy lakossági fórum előtt tartott sajtótájékoztatóján.

„Nem vagyunk hajlandók egy gombnyomással szavazni Horvátország uniós felvételéről és Csehország mentességéről a lisszaboni szerződést kiegészítő emberi jogi charta hatálya alól” – mondta sajtótájékoztatóján a KDNP elnöke. A politikus hangsúlyozta, a pártszövetség támogatja Horvátország uniós csatlakozását, ép-

pen ezért tartja elfogadhatatlannak, hogy ezzel összekapcsolják a cseh mentesség kérdését. Semjén közölte, abban az esetben is kitartanak álláspontjuk mellett, ha Németország elfogadja a cseh mentességet. „Ha megteszik, lelkük rajta, de ezt majd nekik kell megbeszélniük a szudétanémetekkel” – tette hozzá.

Háttér

Az unió 27 tagállama közül utolsóként Csehország hagyta jóvá a lisszaboni szerződést. Václav Klaus cseh államfő az aláírás előtt kikövetelte az Uniótól, hogy Csehország mentességet kapjon a szerződéshez csatolt európai alapjogi charta hatálya alól, amely a közösségi jog emberi jogi megalapozását szolgálja. Ezzel a mentességgel Csehország meg tudná kerülni az 1945. évi „Benes-dekrétumokkal” való szembenézést, azaz a magyarok és németek kollektív jogfosztásáért továbbra sem kellene viselnie a felelősséget.

Belpolitikai kérdésekről szólva Semjén Zsolt kijelentette: a jövő esztendőre fiktív költségvetést fogadott el az Országgyűlés szocialista és liberális többsége. A kormány a bevételeket jelentősen felül-, a kiadásokat pedig alultervezte, mivel a költségvetés bevételi oldalán nem számol a zsugorodó gazdasággal, a kiadási oldal pedig számos fontos tételt nem tartalmaz – tette hozzá.

Nem elég, hogy az elfogadott büdzsé a fiktív sarokszámok miatt tarthatatlan, de még az ország válságát is tovább mélyíti. A kormány tovább növeli az adóprést, ezzel nehéz helyzetbe sodorja a vállalkozásokat, és ez újabb emberek munkahelyének elvesztését okozza – hangsúlyozta Semjén Zsolt.

A 2010-es költségvetés gazdasági és szociális szükséghelyzet felé sodorja az országot, ezért a választások után az új kormány első feladata lesz egy új költségvetés elkészítése – mondta végezetül a KDNP elnök-frakcióvezetője.

kdnf.hu

Forrás: **MTI**

Orbán Viktor újra az Európai Néppárt alelnöke

Egyhangúlag Wilfried Martens egykori belga miniszterelnököt választották újra az európai kereszténydemokrata és konzervatív pártokat tömörítő Európai Néppárt (EPP) elnökévé. Orbán Viktor a negyedik legtöbb szavazattal ismét az Európai Néppárt (EPP) alelnöke lett.

Megválasztásával kapcsolatban Orbán Viktor magyar újságírók előtt úgy értékelte: az EPP alelnökeként részt vehet azoknak a döntéseknek az előkészítésében, illetve meghozatalában, amelyek Magyarország számára fontosak. Ezzel összefüggésben mindenekelőtt a munkahelyteremtéssel, a gazdaság-, illetve a szociálpolitikával, a biztonsággal és a bevándorlással kapcsolatos döntéseket emelte ki, emlékeztetve: a szóban forgó európai uniós döntéseket a néppártban rendszeresen megvitatják. Ennek kapcsán az EPP elnökségét a legfontosabb döntés-előkészítő helynek nevezte, hangsúlyozva a magyar érdekek képviselésének szükségét.

A közelgő magyar parlamenti választások kapcsán utalt arra, hogy az Európai Néppárt mindig kiállt a Fidesz mel-

lett, és hasonló kiállásra számíthatnak most is. A néppárttal kapcsolatban olyan összetartó politikai családról beszélt, amelynek fő alakja Helmut Kohl volt. A korábbi német kancellár volt az, aki igazán életet lehelte ebbe az együttműködésbe – hangsúlyozta a Fidesz elnöke, kiemelve, hogy az Európai Néppárt ma Európa legnagyobb politikai közössége.

Orbán Viktor elmondta, hogy a Fidesz javaslatára a néppárt kongresszusán európai akciótervet fogadtak el a romák integrációjának támogatására. „Lehangoló az, ami Magyarországon történik, mert nálunk a romák kérdése általában a bűnözéssel összefüggésben kerül előtérbe” – jelentette ki, hozzátéve: „az állam képtelen fenntartani a rendet, a rendőrség nem ura a helyzetnek az ország számos pontján”. „A lo-

pásnak, a rablásnak, egymás fenyegetésének hamarosan vége lesz, ha a magyar választópolgárok is így akarják a legközelebbi választásokon”.

Az EPP kongresszusán elfogadott dokumentumok kapcsán kiemelte azt a fő dokumentumot, amely a gazdasági válság kezeléséről szól. Utalt arra: nézete szerint nem csupán gazdasági kilábalásra van szükség, hanem egyfajta megújulásra is. Nem szabad megfélemlíteni arról, hogy azok a hibák, amelyek a gazdasági válsághoz vezettek, elsősorban emberi gyengeségből fakadtak. Olyan erkölcsi állapotban, amilyenben ma a nyugat-európai és az amerikai pénzpiac van, nem lehet hosszú távú, krízisek nélküli gazdasági életre, illetve fellendülésre berendezkedni. Ezért egyszerre van szükség egy gazdasági fellendülési és egy megújulási tervre, mégpedig a megfelelő erkölcsi mércékkel. Ezeket a mércéket a világ vezetőinek be kell tartaniuk és be kell tartatniuk – mondta a Fidesz elnöke.

Forrás: **MTI, fidesz.hu**

Rövid és intenzív kampány kell

Cáfolta a Fidesz elnöke azt a sajtó-értesülést, amely szerint a párt január 4-én kezdené hivatalos választási kampányát. Orbán Viktor szerint március 15-e előtt nem indokolt a kampány megindítása.

„Semmilyen kampányt nem szeretnék január 4-én kezdeni” – jelentette ki az MTI-nek az Európai Néppárt (EPP) tisztújító kongresszusán Bonnban tartózkodó Orbán Viktor, emlékeztetve: az európai parlamenti választások azt bizonyították, hogy a rövid és intenzív kampány a megfelelő. „Így értünk el óriási sikert az európai parlamenti választásokon” – utalt a több mint 56 százalékos támogatottságra.

„Most is egyértelmű felhatalmazást szeretnénk kapni, hogy rossz kompromisszumok nélkül hajthassuk végre

programunkat és emelhessek fel az országot” – jelentette ki a Fidesz elnöke, megjegyezve, hogy a szavazatok kétharmadának megszerzését ugyanakkor nem tartja reálisnak.

„A bizalom kiérdemléséhez, illetve megszerzéséhez szerintem egy rövid és intenzív kampány kell” – fogalmazott a Fidesz elnöke. „Ugyan még hivatalos döntés nem született, a magam részéről március 15-e előtt nem tartom indokoltnak a kampány megindítását” – hangsúlyozta.

„Az igazi kampány előtt jelöltek kell állítani, össze kell állítani a listákat, be kell gyűjteni a kopogtatócédulákat és még egy toborzót is kell tartani az aktivisták, illetve a pénzügyi támogatás összegyűjtésére” – mondta Orbán Viktor, megjegyezve, hogy ezek a munkák a kampány előtt, már januártól elkezdődnek.

A pártelnök szerint a listaállítással kapcsolatban sincs ok a kapkodásra. „Az igazán nehéz kérdést nem a listák összeállítása, hanem a közbizalomra érdemes helyi jelöltek megtalálása jelentette számunkra” – fűzte hozzá a pártelnök, emlékeztetve arra, hogy valamennyi jelölttel legalább egy órát beszélt személyesen.

„Biztonságban érzem magam, és Magyarországot is nagyobb biztonságban érzem, mint a beszélgetések előtt, mert úgy érzem, hogy kiváló embereket tudunk majd jelöltként állítani” – fogalmazott a pártelnök, hangoztatva, hogy tekintélyes, világos és egyenes beszédű emberekről van szó, akik képesek vállalni a kormányzással járó felelősséget. Orbán Viktor szerint az egyéni jelöltek állításához képest a listaállítás már sokkal egyszerűbb.

Forrás: MTI

A legkiszolgáltatottabbakat sújtják

Keményen sújtják a fogyatékos embereket, a gondozókat, a hozzátartozókat azok a törvények, amelyeket az elmúlt napokban megszavaztak a szocialisták a szabad demokrata „szabadcsapatokkal” közösen – jelentette ki Soltész Miklós, a KDNP országgyűlési képviselője győri sajtótájékoztatóján.

Soltész Miklós, az Országgyűlés Ifjúsági, Szociális és Családügyi Bizottságának kereszténydemokrata alelnöke a Győr-Moson-Sopron megyei önkormányzat esélyegyenlőségi Tanácsának ülése előtti sajtótájékoztatóján kifejtette: a szocialisták úgy változtatták meg a fogyatékos embereket összefogó szervezetek országos támogatási rendszerét, hogy a támogatás egy részét megkapják, a többire viszont pályázni kell. Ennek az hátránya, hogy a pályázati pénzre nem lehet bízton számítani, a pályázatás felesleges adminisztrációt ró a szervezetekre, az anyagiak kiszámíthatatlansága miatt pedig munkatársakat lesznek kénytelenek elküldeni a szervezetek. Az ellenzéki politikus élesen bírálta a nappali és a bentlakásos ellátás normatív támogatásának csökkentését is.

Rámutatott: 2006 óta folyamatosan csökken a normatív ellátás, ennek nyomán az önkormányzatok, az egyházi intézmények, a civil szervezetek már eddig is mindent megtettek, hogy szűkítsék kiadásait, és már „nincs hova hátrálniuk”. A jövő évi megszorítás értelmében 8–10 százalékkal kevesebb pénzt kapnak,

ami országos összesítésben 14 milliárd forintot jelent – tette hozzá. Hasonlóképpen megszorításokat kényszerül elszenvedni a megváltozott munkaképességű és a fogyatékos emberek foglalkoztatása. Erőről a területéről több mint 8,5 milliárd forintot von el a kormány – emlékeztetett.

Soltész Miklós kitért a népszámlálással kapcsolatos törvénymódosításra is. Kijelentette: a szocialisták „lesöpörték” azt a felvetést, hogy az adatlapon szere-

peljen az emberek egészségi állapotára vonatkozó kérdés. Egy teljesen más irányú felmérést akarnak készíteni – mondta. A képviselő szerint ez azért nagy baj, mert ha nincsen pontos felmérés, akkor ellehetetlenül a tervezés, a pénzek helyes felhasználása és elosztása, ami által végső soron a fogyatékos emberek jogai és lehetőségei sérülnek.

Firtl Máttyás, a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselője, a megyei közgyűlés alelnöke arról tájékoztatót, hogy a megyei önkormányzat jövőre az ideinél 10 százalékkal, azaz 102 millió forinttal kevesebbet kap a szociális ellátásra és a gyermekvédelemre. A megszorítást kénytelenek lesznek az ellátó rendszerre terhelni, holott eddig is a legtakarékosabb gazdálkodást várták el az intézményektől. Hasonló mértékű a csökkentés a közoktatás terén is – tette hozzá a politikus.

Firtl Máttyás szerint a kormány azért „tolja a folyamatokat a pályázatok irányába”, mert „ha ők vannak a pályázati forrásoknál, (...) a források kézen-közön elfognak, csak éppen a szervezetekhez nem jutnak el”. A megyei alelnök bízik abban, hogy ez a „sanyargatás” a szocialisták „utolsó bosszúja” a többségében fideszes önkormányzatok ellen.

kdnp.hu, Forrás: MTI

Édes kicsi Jézus

Édes kicsi Jézus, aki tapsikolva kérdezgeted az angyalfiókákat, behinteték-e már gyöngymorzsával a tejutat, amelyiken az égi mezőkről letipegsz a földre, drága kicsi Jézus, szabad-e havas fejjel és hamus szívvel elejbed borulni, és kis inged szélét megcsókolva arra kérni, várj még egy kicsinyég, mielőtt betündöklenéd egy éjszakára ezt a szomorú, süket és sötét földkereket?

Édes kicsi Jézus, talán te vagy az utolsó gyermek Isten teremtett világán, aki hiszel még abban, hogy születésed napja dicsőség mennyben az Istennek, és békesség földön az embernek. Tudod-e, hogy ahová készülsz, nem szelíd róna az legelgető bárányokkal, hanem komor vadon, ahol az égből ledobott sátán táborozik parazsas szemű seregével? Hol fogsz itt Betlehemre találni, édes kicsi Jézus, akit az örökkévaló szeretetnek neveznek az íráskor? Rongyos istálló hiszen csak találtatik még a földi tereken, de hol vennéd az embereket, akik tiszta szívvel ereszkedjenek térdre a jászol előtt, ahol a világ világossága mosolyog? Hol vannak a három királyok, akik koronájukat a maguk jószántából levegyék a fejükről és öledbe tegyék játékszernek, és hol vannak a vének és írástudók, akik álmélkodva vallják, hogy bolondság minden ő bölcsességük, és csak az az üdvözítő bölcsesség, amit a te tanulatlan csöpp szád gügyög: szeretet, irgalom, békesség, mit akartok még egyebet?

Édes kicsi Jézus, számot vetettél-e te azzal, hogy ma csak Heródes poroszlói vannak meg az evangéliumokból, ők a világ urai, a Gonoszság, a Rémités, a Kapzsiság, a Gyűlölet, a Góg, a Bosszú, és nincs e világon Egyiptom, ahol tőreik el ne érnének? Tudod-e te azt, hogy aki előtt leborulnak az egek minden erősségei, attól a fölparcellázott földkerekségen mindennütt útlevelet kérnének állig fegyveres marcona emberek, és mint csempészett árut koboznák el tőled a szeretetet, mert tilos beviteli cikk az ma mindenütt, ahol emberek élnek? Tudod-e, hogy téged, magadban csetlőbotló kicsi gyereket senki a karjára

nem venne, meg nem etetne, föl nem ruházna, fagyos lábacskádat lehetetlennel senki föl nem melengetné, legföljebb kis inged, a szent legenda varrás nélkül való vászna sikkadna el kézenközön rólad? Utcák locspocsában ha tévelyegnél, ijedt rebegésed senki meg nem hallaná, elveszne a kevesek tivornya zajában, akiknek mindennap karácsonyuk van, és a sokak jajgatásában, akiknek könnyfolyását és vésírását a karácsony se állítja meg. Nagy paloták márványkopogatóin, hasadt ajtók törött kilincsein hiába zörgetnél, sehol be nem eresztenének, mert sehol sem áll a küszöbön a Jóság és Szelídség. A szívekbe hiába kukucskálnál meleg fészkek után: az egyikben nyitott torkú kincsesládát látnál, a másikban szerelmi jelvények képét ringatná a sóvár vágy; ebben egy hasáb fáért, amabban egy meleg ruháért, némelyikben bitófáért; sokban a saját koporsójáért, amelyben szeretne már elbújni az élet elől; valamennyiben a mohó kívánságért, hogy legyenek ember testvérei, akiknek ő parancsoljon, akik tőle függenek, akik őelőtte leboruljanak. Csak olyan szívet nem találnál, amelyből a te gödrös, rózsás, szerető orcád integetne ki: nem tudok mást és nem akarok mást, csak szeretni.

...Édes kicsi Jézus, nem érdemel meg téged ez a mi világunk és nem biztonságos miközöttünk a te járáskezelésed - mégis nyittasd ki angyalpajtásaidal az egek aranykapuját, és lebegjetelek le ez nap a vigasztalan földi mezőkre. Nem miértünk, korhadtnemzedékért, amely bűnben fogant és bűnhődésben fog elrohadni. Mi vén fák vagyunk már, akikre hiába haramatoznak az égi magasok, az emberiség boldogsága a mi hasadozott kergünkön nem fog már kivirágzni. Mi szét fogunk repedezni és porrá morzsolódnunk a nagy viharokban, amelyek mindaddig fogják nyögetni és csikorgtatni az embererdőt, míg humuszából föl nem sarjad az új. Ezekért, a bánaterdő reménysarjaiért szállj le az idén is a földre, megsimogatni őket és a magad lelkét beléjük lelkezni, édes kicsi Jézus!

Karácsonyi üdvözlő

*Tisztelt Tagtársak!
Kedves Barátaim!*

Mély meggyőződésünk, hogy a világ az Életre teremtett, és minden karácsony újból rádöbbsz a Születés csodájára.

A mostani karácsonyon különösen erősen átérezzük a Rorate könyörgését: „Harmatozzatok, egek, Felhők, hullassatok esőt”, amely lemossa rólunk, hazánkról, ami befeketíti – és nyissa meg nekünk a jövőt, amelyet Isten kegyelmével megerősödvé, szorgalmas munkálkodásban, építve fogunk kiteljesíteni.

Én ezt kérem, mindnyájunknak, a Jó Istentől az új évben.

Semjén Zsolt
elnök

Hazánk

Kiadja:
Magyar Kereszténydemokrata Szövetség

Felelős kiadó:
Harrach Péter

A lap kiadását támogatja
a Kereszténydemokrata Néppárt és
a Polgári Magyarországiért Alapítvány

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

A szerkesztőbizottság elnöke:

Dobi Ágnes
Telefon: 06-30/523-02-56

Előkészítés:
UbiPressz Bt., **Brém-Nagy Ferenc**

Nyomda:
Onix Nyomda Kft.
4030 Debrecen, Rigó u. 35-39.

ISSN 1788-7690